

BULETIN INFORMATIV

Nr.
41

29
ianuarie
2021

EDITORIAL

Teze și antiteze

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul românesc profesionist a depășit prima lună a acestui an, 2021, și a făcut ca toate dificultățile și anticipările pesimiste ale unor oameni să fie contrazise de realitatea lucrurilor făcute cu bine în unele cazuri, sau, din păcate, confirmate în alte situații. E iarnă, e uneori foarte frig, terenurile de joc nu sunt cele mai bune, dar eu continui să cred și să spun public că omul e cel care dă valoare locului. Și afirm asta pentru că din sumele primite de la Liga Profesionistă de Fotbal fiecare club din cele 16 își poate rezerva o parte din bani pentru a avea o suprafață de joc corespunzătoare. E un semn de respect față de proprii jucători, în care s-a investit mult la fiecare club, față de spectatori, față de televiziuni care vor să transmită un spectacol, și, nu în ultimul rând, față de antrenorii propriei echipe, care au neapărată nevoie ca desenul tactic imaginat de ei în lungile ore de pregătire a jocurilor să poată fi pus în practică pe un gazon bun.

E o teză a bunei practici fără de care performanța nu este posibilă. Asume aceea de a asigura mai întâi cadrul necesar unui succes și abia apoi de a lupta pentru obținerea acestuia.

Apropo de antrenori. Am tot auzit făcându-se referire la intensitatea competiției Casa Liga 1 generată de programarea și disputarea, în toată această perioadă, a meciurilor din trei în trei zile, sau, în orice caz, la intervale de timp mai scurte decât de obicei, să zicem la o săptămână distanță. Cu toții trebuie să înțelegem că programarea la începutul lunii iunie a acestui an a Turneului Final al Campionatului European de Fotbal (Euro 2021) a determinat comprimarea etapelor nu

doar în Campionatul Național Casa Liga 1, ci peste tot în Europa. Am speranța că Turneul Final chiar va avea loc în țările (inclusiv a noastră!) și datele stabilite, dar să nu uităm ce s-a întâmplat cu Olimpiada din Japonia, amânată, ca și Europeanul de fotbal din anul 2020 în 2021, Olimpiadă care nu se va mai organiza nici în acest an și, în orice caz, nu în Japonia!

Dar nu e de ajuns speranța, e nevoie de o planificare atentă a etapelor, în (mult mai) puținele date rămase disponibile. Încă o teză conform căreia cu toții trebuie să facem acest efort pentru a oferi timp celor de la UEFA pentru organizarea EURO. Deci și antrenorii, care trebuia să fi înțeles pînă acum acest lucru.

“Nullum est iam dictum, quod non sit dictum prius”, spuneau latinii. Adică, “nu este niciun cuvânt care să nu fi fost spus mai înainte”.

Sau, dacă vreți, nimic nou sub soare!

Scrișul lui Terențiu de acum mai bine de două mii de ani este, iată, atât de valabil și astăzi! Toate datele problemei erau cunoscute de către toți cei implicați direct în buna desfășurare a competiției și cred că, tocmai de aceea, nu e corect să fim în antiteză cu realitatea obiectivă!

Campionatul Național Casa Liga 1 merge mai departe și acesta e lucrul cel mai important.

De fapt, teza de lucru a noastră, a organizatorilor competiției este de a construi bine și la timp tot ceea ce se poate înscrie în datele performanței în perioada care ne-a fost acordată!

Dar pentru ca lucrurile să se înscrie pe acest drum trebuie ca toți factorii implicați să ne fie aproape și alături!

INTERVIU

Interviu cu Ion Vlădoiu,
președinte FC Argeșrealizat de **Marius Duinea și Octavian Țopa**

Puțini fotbaliști se pot lăuda cu o carieră de fotbalist ca cea a lui **Jean Vlădoiu!** În 14 ani a evoluat pentru șase cluburi mari ale României: Steaua, Dinamo, Universitatea Craiova, Rapid, UTA și, nu în ultimul rând, **FC Argeș**, echipa la care a debutat și care l-a lansat apoi în fotbalul mare. Are aproape **350 de meciuri** și **131 de goluri marcate** în prima ligă a României. În această iarnă a hotărât să pună umărul la renașterea clubului piteștean și a acceptat funcția de președinte. Investirea sa a schimbat exprimarea echipei, **FC Argeș** ieșind rapid din zona retrogradării.

1 După 11 ani petrecuți la FRF, Jean Vlădoiu a revenit la FC Argeș în postura de conducător. Ce v-a determinat să reveniți la Pitești?

În primul rând, domnul primar Cristian Gentea, după care datoria pe care am simțit că o am față de acest club la care m-am format, unde am crescut, unde am debutat în prima ligă. M-am simțit dator să fac lucrul ăsta și mă bucur că am venit într-un moment greu. Urmează alte momente grele. Încă nu am realizat nimic... E drum lung, lupta este încă deschisă, dar sunt optimist așa cum am fost și în prima zi în care am venit aici.

2 Cum vă descurcați în această funcție?

Nu e ușor. Am o mare responsabilitate, mi-am asumat-o. Înfrunți multe probleme, dar eu cred că asta e și frumos. Fără stres nu se poate!. În fotbal totdeauna ai ... Dispăruse stresul ăsta. Am avut liniște 11 ani la Federație, au fost alte

proiecte. Acum stresul a crescut, dar mă bucur că m-am întors acolo unde mi-a plăcut cel mai mult. Îmi doresc să fac lucruri cât mai bune pentru clubul de la care am plecat în fotbalul mare.

3 Desemnarea cuplului de antrenori Andrei Prepeliță - Mihăiță Ianovschi a fost o alegere inspirată. Echipa are un parcurs foarte bun în acest retur de campionat ...

Îi cunosc foarte bine pe amândoi, sunt argeșeni, iar acest lucru a fost cel mai important pentru

mine. Este foarte greu să găsești oameni cu un asemenea caracter, să vină în momentele grele alături de tine și să realizezi ceea ce am făcut încă din primele patru etape din acest retur. Mă bucur pentru ei, îi felicit și sper să continuăm tot așa. Trebuie să fim împreună la bine și la greu, pentru că vor veni și momente mai grele și va trebui să le gestionăm și pe acestea foarte bine.

4 Care este secretul acestor rezultate?

Băieții au avut acea determinare și acea

ambitie pe care eu mi-am dorit-o întotdeauna la o echipă de fotbal, fie că sunt simplu spectator, fie că sunt implicat la un club. Avem jucători extraordinari, care au demonstrat că merită să joace la nivelul ăsta. După meciul de marți, cu FCSB, am arătat că suntem o forță. Cred că adversarii ne vor lua în serios de acum încolo. Sperăm ca lucrurile să meargă la fel de bine în continuare.

5 *FC Argeș este clubul care dat fotbalului românesc mulți jucători de valoare. Care este acum situația la nivelul juniorilor?*

Am vorbit cu domnul primar să punem mai mare accent pe Centrul de Copii și Juniori Leonte Ianovschi. Dânsul m-a ajutat încă din acest început de an. Am mărit salariile și am motivat antrenorii cu bonusuri de performanță. Așteptăm să se deschidă și competiții pentru că, deocamdată, nu ne putem mișca așa cum ne dorim noi. Am avut o discuție cu domnul Viorel Tudose, sponsorul

principal al echipei și cu domnul primar Gentea în acest sens. Am convenit ca, pe viitor, să facem o academie de fotbal la Pitești. Poate nu de anvergura Viitorului, dar va trebui să avem o pepinieră unde să aducem copii din zonele limitrofe Argeșului, poate și din orice oraș din această țară. Să-i aducem la Pitești, să le oferim cazare, educație, masă, antrenamente cu antrenori bine pregătiți.

6 *Când credeți că FC Argeș va redeveni acea pepinieră renumită în toată țara?*

Vrem ca în viitorul apropiat să avem 70 - 80% din lot din jucătorii crescuți de noi, care să joace pentru FC Argeș, așa cum eram noi obișnuiți. Aveam jucători de dădeam și la alții ... Jucători valoroși de la Argeș ajungeau la echipele de top care se băteau la titlu. Mă refer la Dinamo, Steaua, Rapid. Avem foarte multe exemple. Trebuie să avem răbdare. Cert este că avem un primar cum n-am avut până acum la Pitești, care vrea să investească

în sport și, în special, în fotbal. Noi am demonstrat că merităm, nu l-am dezamăgit până acum și sper să nu-l dezamăgim. Lucrurile deocamdată sunt bune, dar în fotbal știți cum e, se pot schimba automat lucrurile jucând din trei în trei zile. Terenurile sunt foarte grele în această perioadă a anului.

7 *La Pitești se vorbește de construirea unui nou stadion. Ce ar însemna pentru echipă, pentru oraș, o arenă nouă?*

Sunt sigur că se va crea o emulație mai mare în rândul piteștenilor, a oamenilor de afaceri. Când ai un stadion modern, atunci suporterii vin în număr mult mai mare. Vă spun că dacă la meciul cu FCSB am fi avut deschise porțile pentru suporterii, n-ar fi avut loc să intre în stadion. Când echipa merge bine, suporterii vin și te susțin. Eu cred că la Pitești va fi o emulație. Așteptăm cu mare nerăbdare să se deschidă și porțile pentru suporterii.

INTERVIU

Interviu cu Liviu Ciobotariu,
antrenor FC Hermannstadt

realizat de **Cosmin Călinescu și Octavian Țopa**

Liviu Ciobotariu a fost unul dintre fotbalistii mari ai României. Cele **359 de meciuri** disputate cu FC Național, Pandurii Târgu Jiu, Dinamo, Standard Liege, Mons sau Royal Antwerp și cele **32 de selecții la echipa națională** certifică acest calificativ. Ca antrenor, Liviu Ciobotariu are o experiență bogată, FC Național, Dinamo, CS Otopeni, ASA Târgu Mureș, FC Vaslui, Pandurii Târgu Jiu, Internațional Curtea de Argeș, Politehnica Iași sau FC Botoșani fiind echipele de primă ligă pe care le-a pregătit în cariera sa.

1 *În ultimii ani ați antrenat mai mult în străinătate. Cum ați regăsit competiția internă?*

Îmi era dor de Liga 1. De asta am și revenit. Am regăsit un campionat la fel de puternic și echilibrat ca înainte. Cu jucători interesanți.

2 *De ce ați ales FC Hermannstadt și ce obiectiv v-ați propus cu această echipă?*

Pentru că este un proiect interesant. Am ales cu

sufletul și am să-mi dedic aici toată experiența și devotamentul.

3 *De ce credeți că mai are nevoie FC Hermannstadt pentru a-și depăși condiția actuală?*

În primul rand de stadionul Municipal Sibiu, care este în lucru. Cu stadionul Municipal pregătit, vom putea evolua în fața propriilor suporterii. Nu în ultimul rând, de îmbunătățirea relațiilor de joc și formarea unui prim "unsprezece" competitiv. Obiectivul

nostru este să ne clasăm cât mai sus în clasament.

4 *Cât de mult sunt afectați jucătorii de perioada scurtă de pregătire din iarnă și de faptul că se joacă atât de des, cu perioade scurte de recuperare? Ce măsuri ați luat în acest sens?*

Este o situație inedită. Trebuie să ne adaptăm cerințelor și, totodată, să ținem cont de faptul că lupta cu acest virus e departe de a fi gata. Sănătatea este cea mai importantă.

5 *Cât de mult vă afectează personal și profesional că FC Hermannstadt va mai disputa o perioadă meciurile de acasă la Mediaș?*

Și în aceasta situație trebuie să ne adaptăm și să ne asumăm. Vreau să cunosc cât mai bine suporterii și iubitorii fotbalului din acest oraș, unul plin de cultură. În fond, până la urmă și fotbalul înseamnă cultură.

6 *Sunt aproape 11 luni de când suporterii nu au mai avut acces pe stadioane. Cât de mult credeți că afectează acest fapt exprimarea echipei pe care o antrenați?*

Fotbalul fără spectatori nu are farmec. Fotbalul este, în primul rând, pentru spectatori, pentru spectacol. Fără aceste elemente, fenomenul pierde. Dacă vreți, un meci pe un stadion

fără suporterii e ca un BlockBuster redat într-o sală de cinema goală.

7 *Un mesaj pentru suporterii sibieni ...*

Mesaj pentru suporterii: fiți alături de noi, măcar sufletește! Suntem aici să dăm totul pentru a vă face (mai) fericiți. Sibiul are fotbal!

SPONSOR

CRONICĂ

Cămătaru, singurul care a învins

realizată de **Marius Mitran**

Se spune, și se pare că e chiar adevărat, că unul dintre cei mai mari astrologi ai secolului trecut s-a numit Armand Constantinescu. Așa se zice, că omul era genial, te duceai la el cu ora și data nașterii și-ți spunea ai grijă, luna viitoare să nu faci vreun împrumut, sâmbăta cealaltă să nu te-nșori, că pierzi pe toate planurile. La anu' să-ți refinanțezi fabrica și mâine noapte să mergi la cazinou, că-i cureți pe toți. Și omul mergea și-i curăța pe ăia de la masă, pleca burdușit de bancnote.

Ei bine, dacă ar mai fi trăit, jur că în zgura asta de presă, în care circulăm de vreo douăzeci de ani, tot aș fi ajuns la maestrul Armand Constantinescu să-l întreb despre cel pe care îl consider cel mai mare atacant român pe care l-am văzut vreodată: Rodion Cămătaru. Spun „pe care l-am văzut” în sensul că, în tribună fiind, din 1 iunie 1975, când am intrat prima oară pe un stadion, și până azi e totuși o perioadă destul de relevantă pentru un clasament de ordine interioară, cum, probabil, avem toți...

Rodion Doru Gorun Cămătaru e născut în 22 iunie 1958, prima zi a Racului, o zodie pe la mijlocul căreia m-am născut și eu (în aceeași zi cu Gianfranco Zola, hai, să lăsăm zâmbetele, da?). E o zi care se numește în astrologie – m-am documentat – „cuspidă”, adică e între zodii, are elemente în ea și „din ce-a fost” și „din ce va să fie”.

Mai pe scurt: Cami. Așa i-au zis oltenii lui de acasă, și-n primul rând Balaci, cel pe care Cămătaru l-a găsit titular la „U”, în noiembrie 1974, când a debutat, câteva minute, într-un „U” – CFR 1-1. Cami avea 16 ani, iar Ilie 18, dar era deja titular și la națională, nu doar la Craiova.

Din acea zi, timp de 12 sezoane, Universitatea a fost luată de Lung, Negrilă, Ștefănescu, de Tilihoi și Ungureanu,

de Țicleanu și Donose, de Beldeanu și Cârțu, de Balaci și Irimescu, de puștiul Geolgău (apărut mai târziu un pic) și pusă pe umerii largi ai lui Cămătaru. El i-a construit și cărat gloria, el a intrat cu ea în cârcă în teritoriile „ocupate”, Cămătaru a fost numele falangei dirijate de Balaci și desenată de Crișan și Cârțu.

...Nu știu cum să continui. Mă gândesc că am atâtea amintiri cu acest uriaș fotbalist european de-al meu, de la Craiova, încât aș deschide un alt capitol: „Cămătaru – dicționar de meciuri celebre”. Și asta pentru că niciun alt jucător n-a oferit oamenilor atâtea faze de pus pe pereții muzeului național al electrocardiogramelor din fotbal.

Și totuși, și dacă, și totuși. Pentru mine rămân anul meu, acel '82-'83, echipa mea și jucătorul meu, semifinalea mea cu Benfica și tragedia mea și a lor. Sau doar a noastră.

Da, Cămătaru e cel care s-a prăvălit, zice nea Vanea Chirilă, precum stâlpii funicularului lui Zorba Grecul, al lui Kazantzakis, spre poarta lui Shilton, pe Wembley, pentru a marca, flancat pe o cursă de 60 de metri, de Wright și Fenwick. Anglia s-a clătinat, la acel 1-1, în septembrie '85, și nu era prima oară, în fața pașilor lui. Cu 5 ani înainte, pe un „23 August” arhiplin, alt mare portar, Clemence, urla de zor la ai săi: „Nine! Nine! Attention to number nine!” Ron Greenwood, selecționarul Angliei, îl văd, îi cheamă la margine pe Thompson și Watson, stoperii săi, și le indică același om și aceeași cifră: nine...

...În același an, 1980, în iunie, fusese un amical de lux, la Bruxelles, cu Belgia lui Pfaff, Gerets, Van Moer, Vandereycken, Vanderelst și Ceulemans. Cămătaru, rezervă încă, la 22 de ani, intră în minutul

16, în locul lui Balaci, lovit. Ștefan Covaci, care abia lăsase Ajax-ul, îl trimite în față, între Crișan și Marcel Răducanu. Peste 8 minute Cami primește o pasă de la Dinu, la penultimul meci sub tricolor, și ceea ce urmează e antologic: Gerets și Millecamps sunt spulberați pe un fuleu de 15 metri și conducem cu 1-0!... leșit în întâmpinare, portarul Custers e izbit, involuntar, de „uriașul nostru” și după 20 de minute e schimbat cu Pfaff...De altfel, într-o discuție cu Ilie, din șirul celor lungi din Kuwait City, Balaci îmi spune schema lor de acum un sfert de veac și mai bine: „Păi, la primul corner băteam pe scurt și Cami venea și intra cu portarul în plasă. Fault la portar! Bine, mă! La al doilea corner, băteam pe lung, portarul ieșea iar, se izbea de Cami... fault la portar! La al treilea corner, portarul stătea dracului pe linie, nu mai ieșea pe centrare de groază, sărea Cami și marca! Simplu totu' cu Cami!”

În 1984, nea Vanea imaginează o scenă care ține, deși e ireală în datele ei exacte. Iată-o, descrisă în cartea „Pe marile bulevarde ale fotbalului”: „Tricolorii își continuă pregătirile pentru meciul cu Elveția. Îmi pare rău de Cămătaru. <<Întinderea>> e pentru marele public. Cămătaru a fost scos de pe teren în minutul 89 al meciului cu Ungaria. A fost o mare greșeală. O elementară greșeală pedagogică. Pe drumul spre vestiar, Cămătaru a fost huiduit. S-a reușit astfel

deturnarea nemulțumirii tribunei spre un singur jucător. Dar cu ce preț...”

Numai că în acel meci în care Cămătaru ar fi ieșit în huiduielile generale, multe cu dedicație specială, ce-i drept, pentru vârful „fără gol marcat în preliminarii”, Valentin Stănescu operase deja cele două schimbări: Țicleanu intrase în locul lui Beldeanu în minutul 75, iar Câmpeanu II în locul lui Zoli Crișan, în minutul 53... Și trei nu se puteau face!

Așa a devenit un caz, din păcate real în toate datele ulterioare, Cămătaru. „Aș fi preferat să nu fiu convocat. M-am prezentat doar pentru a fi disciplinat și a reaminti antrenorului Mircea Lucescu că nu mă simt capabil să mai joc în națională”, avea să declare Cami în ianuarie '82, înainte de plecarea naționalei în turneul sud-american. Lucescu, la 36 de ani, avea să construiască din gigantul cu „9 pe spate” superlativul absolut pe care îl am eu în amintire. Cere psihologului Ovidiu Smădoiu testele psihologice. Concluzia e cam așa: „Cami are o reactivitate psihică foarte bună, una din calitățile de bază pentru marea performanță. Dar are în același timp un psihic conjunctural. Nu-i plac prim-planurile. Nu-i plac îmbrățișările după ce a înscris și nici reproșurile după ce a ratat... E un temperament complet opus lui Balaci, pe care nu-l prea deranjează nici ratările lui, nici părerile altora.” Lucescu s-a închis

apoi cu doctorii în cabinet, a ieșit și l-a rugat pe Bölöni, echilibrul echipei, să stea de vorbă cu Cami. E ok!

Și Cămătaru duce România la turneul final – Euro '84 și Craiova în semifinala Cupei UEFA, cu Benfica. E anul meu, '82-'83, e echipa mea, tragedia mea. Sau doar a noastră.

În preliminarii se joacă, efectiv, cu Collovatti și Scirea, campionii lumii, iar golul de pe Rasunda din Stockholm, cu care învingem Suedia, e alt moment antologic. Ioan Chirilă: „Ștefănescu... a trimis lung, cu boltă, spre Cămătaru, demarcat pe aripa dreaptă... fundașul Frederiksson a intervenit greșit la balon și Cami a plecat în galop... să știi că nu a fost ceva obișnuit... am avut impresia că are patru picioare... lasă așa, în galop, șut plasat, un șut în care s-au adunat toate mingile pe lângă bară din ultimii ani, poate chiar și șutul lui Balaci de la Budapesta... și gol!”

E 9 iunie 1983, la Stockholm. Ultimul meci mare al lui Balaci, ultima oară când Cristian Țopescu mai comentează înaintea unei lungi interdicții, de ani, pentru că Elena Ceaușescu fusese deranjată de sugestia marelui comentator privind libertatea jucătorilor noștri de a semna cu celebre cluburi europene.

Dar pentru mine totul se terminase în 20 aprilie, câteva săptămâni mai devreme.

...E anul meu, '82-'83, echipa mea, jucătorul meu, care trebuia să mă apere, zodia mea. Tragedia mea. Sau doar a noastră.

În anul care l-a inspirat pe nea Vanea să ne spună Maxima, în primul tur, cu Fiorentina, Cami a devastat apărarea condusă de Passarella, campion mondial cu Argentina și căpitan al naționalei lui Maradona. La Florența, ca și în turul trei, la Bordeaux, Cami i-a ținut de unul singur și pe italieni și pe francezi în tranșee. Îl văd, enorm, cu jambierele căzute (de fapt, lăsate jos încă de la încălzire), pivotând flancat cu greu de Passarella, Domenech (da, selecționarul de mai târziu), Specht sau Tresor. Tresor, omul celebrei semifinale cu RFG de la Sevilla din vara aceluiași an, 1982. „Cu Rummenigge și Hrubesch a fost ușor. Cu Cămătaru e

imposibil!”, avea să declare Marius Tresor după Craiova – Bordeaux 2-0. Cami a și marcat atunci, dar Rufier a scos mingea rapid, de dincolo de linia porții, nu s-a pus... Cami a tras mai departe.

Înaintea sfertului de finală, cu Kaiserslautern, de la Craiova, după 2-3 în Germania, Adrian Păunescu a pus un trucaj pe coperta revistei „Flacăra”: un avion românesc, Rombac, fabricat atunci, gata de decolare și silueta lui Cami, în plonjon, sub titlul „Nu credeți că seamănă?”

50.000 de oameni au așteptat atunci, pe Central, acel 1-0, golul vieții lor, al vieții Maximei, al vieții noastre. E minutul 83 și nimeni nu mai crede că va veni. Nimeni în afară de doi oameni. Unul e Balaci, celălalt e el – Cămătaru. Amândoi se bătuseră fără respirație, baionetă la baionetă, cu Brehme și Briegel, campionii mondiali de peste câțiva ani cu RFG. Și ai Italiei, cu Inter, respectiv Verona la finalul anilor '80. Atunci însă, în acel minut 83, Cami a mai preluat o dată o minge lungă, înaltă. Briegel, a suta oară, l-a izbit în coaste. Cami a rămas, a mia oară, pe picioare. Și apoi, brusc, a pivotat și a tras fulgerător, din întoarcere, de la 25 de metri. Reichel se întinde și scoate, chiar că inuman, de

sub bară! Corner. Acel corner. Bate Ilie, Cami se înalță cu Briegel și Reichel în spate, mingea sare la Negrilă și vine golul tuturor vieților...

Lisabona, aprilie 1983. 6 aprilie, cu o zi înainte de ultima aniversare a lui Amza Pellea. Benfica – „U” 0-0. Cămătaru face meciul vieții. Fără Ștefănescu, Il Capitano, e și vârf, și libero, e tot. Nici Balaci nu e pe teren, ca și la Bordeaux, ca și la Kaiserslautern. Dar e el, Rodion Gorun Doru Cămătaru. Eusebio, legenda, după meci: „Cămătaru e un vârf de excepție. Nimeni nu m-a impresionat vreodată cum a făcut-o acest băiat!”

A doua zi, în „Informația”, două articole. Unul e semnat de Amza Pellea, dedicat echipei lui, adică a noastre (Peste fix opt luni va fi răpus de cancer). „Mi-ați făcut o zi fericită!” Al doilea e semnat de Eugen Barbu, autorul care îl desființase ani în șir, cel din cauza căruia nea Vanea inventase povestea cu înlocuirea din meciul cu Ungaria... De fapt, căderea psihică a lui Cami venise după un articol al lui „nea Jean” Barbu despre „Cămătaru – Haplea în chiloți”. Acum, Barbu scrie poate cel mai cunoscut articol al vieții sale, cu un titlu intrat în legendă: „M-ai învins, Rodioane!”

20 aprilie, returul de la Craiova, cu Benfica. Balaci, 1-0 din lovitură liberă. Stromberg, adus de la Göteborg, și sârbul Filipovici împing însă pe Benfica în atac. Craiova se clatină, finala e atât de aproape... Și atunci se petrece faza cu povestea căreia Zoli Crișan avea să moară pe buze, în spital, douăzeci de ani mai târziu.

Cu câteva minute înaintea pauzei, Cami pleacă, încă o dată, ca un taifun, prăvălindu-se spre poarta lui Bento. E singur, în spatele lui nu e nimeni, pasa lui Balaci a fost genială, e singur în continuare, intră în careu... Din dreapta însă îi strigă Crișan. „Cami, sunt liber, Cami, sunt liber, Cami – liber aici!!!” Cămătaru nu aude. Își potrivește pașii și, consecință, încetinește. Bento îi iese la 6 metri, Zoli Crișan e într-adevăr liber, cu poarta goală, în dreapta lui. Cami ridică privirea o clipă, din spate însă Humberto întinde, disperat, vârful bocancului... corner! Cami

pendulează în gol, se oprește.

...Asta a fost tot. Benfica a egalat prin Filipovici, în minutul 53. Apoi a venit bara lui Crișan, infarctul.

Acela a fost jucătorul meu, din anul meu, '82-'83, echipa mea, tragedia mea. Sau, poate, a noastră.

Pentru Cămătaru a fost Wembley-ul de care am pomenit, în '85, transferul la Dinamo, în '86, Gheata de Aur din '87, Mondialul din Italia, din '90, unde Jenei nu i-a oferit celui care îl calificase (două goluri la Sofia, într-un 3-1 decisiv!) nici măcar șansa unui minut în teren.

Țin minte, în toamna lui '86, când a ales pe Dinamo, după 12 ani, peste 300 de meciuri și 122 de goluri pentru Craiova, TRU a scris în „Viața Studențească” următorul rând: „N-o fi Biță Cămătaru, dar Cămătaru ar vrea să fie Biță!” Asta pentru că „U” eliminase pe Galatasaray cu Biță (vârf de la Electroputere!), iar Dinamo, cu Cami, fusese scoasă de albanezii de la 17 Nentori. 89 de meciuri a jucat apoi pentru Dinamo și a dat 76 de goluri. I se promisese Occidentul și după Gheata de Aur a ajuns în '89 în Belgia, la Charleroi. Apoi trei ani în Olanda, la Heerenveen. Când s-a retras, în '93, a dat gol în finala Cupei Olandei, pierdută, cu Ajax... În ultima zi, stadionul din oraș a purtat numele lui. Cu Craiova luase 2 titluri, 4 Cupe, în tricolor jucase de 75 de ori. 22 de goluri.

...Toate mi le-a povestit, într-o iarnă, prin '98, la restaurantul lui chinezesc din Craiova. Am stat cu soțiile, până spre ziuă, cu el și cu Cârțu. I-am spus că el a fost întotdeauna omul care putea să ne apere. De oricine, oricând. A zâmbit. Am zâmbit și eu. Fotografia de pe coperta revistei „France Football” din 1987, cu Gheata de Aur în mână pentru cele 44 de goluri, zâmbea și ea.

Am scris acest text și am închis caietul „Replay”-ului. Apoi, o secundă, ochii. Când i-am redeschis, am știut că-mi rămăseseră întregi doar amintirile și că nimeni, niciodată nu le va mai apăra. Și nici pe noi. Sau, cine știe, poate Dumnezeu.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA